

INHOUD

WOORD VOORAF | 5

KENNISGEVING | 7

VERKLARING | 9

HOOFDSTUK 1 | 17

Huck beschaven – Juf Watson – Tom Sawyer staat te wachten

HOOFDSTUK 2 | 21

De jongens ontsnappen aan Jim – De Bende van Tom Sawyer – Plannen beramen

HOOFDSTUK 3 | 28

Een fikse uitbrander – De deugd overwint – ‘Een van Tom Sawyer z’n leugens’

HOOFDSTUK 4 | 33

Huck en de rechter – Bijgeloof

HOOFDSTUK 5 | 37

Hucks vader – De liefhebbende ouder – Op het goede pad brengen

HOOFDSTUK 6 | 42

Hij ging naar rechter Thatcher – Huck besluit weg te lopen – Politieke economie – Woelen

HOOFDSTUK 7 | 50

’m Opwachten – Opgesloten in de hut – Het lijk laten zinken – Uitrusten

HOOFDSTUK 8 | 58

Slapen in het bos – Verrijzenis van de dode – Het eiland verkennen – Jim gevonden – Jims ontsnapping – Tekens – Biljam

HOOFDSTUK 9 | 71

De grot – Het drijvende huis

HOOFDSTUK 10 | 80

De vondst – Ouwe Hank Bunker – In vermomming

HOOFDSTUK 11 | 84

Huck en de vrouw – Opsporing – Verzinsels – Op weg naar Goshen

HOOFDSTUK 12 | 93

Langzaam varen – Dingen lenen – Aan boord van het wrak – De samenzweerders – Op zoek naar de boot

HOOFDSTUK 13 | 101

Vlucht van het wrak – De bewaker – Laten zinken

HOOFDSTUK 14 | 107

Ze vermaken zich best – De harem – Frans

HOOFDSTUK 15 | 112

Huck raakt het vlot kwijt – In de mist – Huck vindt het vlot – Vullis

HOOFDSTUK 16 | 119

Verwachting – Een leugentje om bestwil – Vlottend kapitaal – Cairo voorbijgevaren – Naar de oever zwemmen

HOOFDSTUK 17 | 144

Een avondlijk bezoek – De boerderij in Arkansaw – Interieur
– Stephen Dowling Bots – Dichterlijke ontboezemingen

HOOFDSTUK 18 | 155

Kol. Grangerford – Hoogste kringen – Vetes – Het Nieuwe
Testament – Het vlot teruggevonden – De houtstapel – Var-
kensvlees en kool

HOOFDSTUK 19 | 169

Overdags vastmaken – Een sterrenkundige theorie – Een
blauwe-knoopcampagne – De hertog van Springwater – Ko-
ninklijke problemen

HOOFDSTUK 20 | 180

Huck legt uit – Een campagne op touw zetten – De open-
luchtbijeenkomst bewerken – Een piraat op de openlucht-
bijeenkomst – De hertog als drukker

HOOFDSTUK 21 | 192

Oefenen met het zwaard – Hamlets monoloog – Ze slen-
terden door de stad – Een lome stad – Ouwe Boggs – Dood

HOOFDSTUK 22 | 204

Sherburn – In het Circus – Dronkenschap in de piste – Het
Spannende Treurspel

HOOFDSTUK 23 | 211

Opgelicht – Koningen vergeleken – Jim krijgt heimwee

HOOFDSTUK 24 | 218

Jim in koninklijk gewaad – Ze nemen een passagier mee –
Informatie – Familieverdriet

HOOFDSTUK 25 | 225

Zijn zij het? – De ‘humne’ zingen – Vreselijk eerlijk – Bergrafenisorgie – Een slechte investering

HOOFDSTUK 26 | 233

Een vrome koning – De clerus van de koning – Ze vraagt hem om vergiffenis – Verstopt in de kamer – Huck neemt het geld

HOOFDSTUK 27 | 242

De begrafenis – Nieuwsgierigheid bevredigen – Achterdocht jegens Huck – Snelle verkoop en kleine winst

HOOFDSTUK 28 | 250

De reis naar Engeland – ‘Wat een gemenerik!’ – Mary Jane besluit te gaan – Huck neemt afscheid van Mary Jane – De bof – De tegenpartij

HOOFDSTUK 29 | 261

Betwiste verwantschap – De koning verklaart het verlies – Een kwestie van handschrift – Het lijk opgraven – Huck ontsnapt

HOOFDSTUK 30 | 272

De koning stormde op hem af – Een koninklijke ruzie – Ontiegelijk beneveld

HOOFDSTUK 31 | 276

Duistere plannen – Nieuws van Jim – Oude herinneringen – Een verhaal van een schaap

HOOFDSTUK 32 | 287

Stil en zondag-achtig – Persoonsverwisseling – Klem – Een dilemma

HOOFDSTUK 33 | 294

Een nikkerdief – Zuidelijke gastvrijheid – Flink lang de ze-
gen vragen – Pek en veren

HOOFDSTUK 34 | 302

De hut bij de loogkuip – Verschrikkelijk – Langs de blik-
semafleider – Last van heksen

HOOFDSTUK 35 | 309

Volgens de regels ontsnappen – Geheimzinnige intriges – Er
is stelen en stelen – Een diep gat

HOOFDSTUK 36 | 318

De bliksemafleider – Ploeteren – Voor het nageslacht – Een
groot bedrag

HOOFDSTUK 37 | 325

Het laatste hemd – Rondsuffen – Inrukken – De heksen-
pastei

HOOFDSTUK 38 | 333

Het blazoën – Een bekwaam opzichter – Ongewenste eer –
Om over te huilen

HOOFDSTUK 39 | 341

Ratten – Levendige bedgenoten – De pop van stro

HOOFDSTUK 40 | 347

Vissen – De burgerwacht – Een spannende vlucht – Jim
adviseert een dokter te halen

HOOFDSTUK 41 | 354

De dokter – Oom Silas – Zuster Hotchkiss – Tante Sally in
de zorgen

HOOFDSTUK 42 | 362

Tom Sawyer gewond – Het verhaal van de dokter – Tom
bekent – Tante Polly komt – Hier met die brieven

LAATSTE HOOFDSTUK | 372

Bevrijd uit de slavernij – De gevangene betaald – Oprecht
de uwe, Huck Finn

ADDENDUM | 375

NAWOORD | 383

HOOFDSTUK 1

Je weet niks van me af als je geen boek hebt gelezen wat *De avonturen van Tom Sawyer* heet, maar dat geeft niks niet. Dat boek was gemaakt door meneer Mark Twain, en die vertelde de waarheid, meestal. D'r waren dingen die ie overdreef, maar meestal vertelde ie de waarheid. Dat zegt niks. Ik heb nooit iemand gezien of ie loog, zo af en toe, of het moest tante Polly zijn, of de weduwe, of misschien Mary. Tante Polly – Tom z'n tante Polly, bedoel ik – en Mary, en de weduwe Douglas, daar staat alles over in dat boek – wat bijna helemaal een waar gebeurd boek is, met enkele overdrijvingen, zoals ik al zei.

En hoe dat boek afloopt, is zo: Tom en ik vonden het geld dat de rovers verstoppt hadden in de grot, en toen waren we rijk. We hadden zesduizend dollar de man – allemaal goud. Het was een vreselijke berg geld toen het op was gestapeld. Nou, rechter Thatcher die zette het uit tegen rente, en het leverde ons de man een dollar per dag op, het hele jaar door – zoveel dat je wist wat je d'r mee aan moest. De weduwe Douglas, die nam me als d'r zoon en liet weten dat ze me bij ging schaven; maar het was zwaar om de hele tijd in het huis te wonen, als je bedenkt hoe vreselijk precies en netjes de weduwe was in al d'r doen en laten; en dus toen ik d'r niet meer tegen kon, smeerde ik 'm. Ik stapte weer in m'n ouwe vodden, en in m'n suikerton, en was vrij en blij. Maar Tom Sawyer, die spoorde me op en zei dat ie een roversbende ging beginnen, en ik mocht d'r bij als ik terug naar de weduwe ging en fatsoenlijk werd. Dus ging ik terug.

De weduwe die moest huilen om mij en maakte me uit voor arm verdwaald schaap, en ze maakte me nog voor een boel andere dingen uit, maar ze bedoelde d'r nooit geen kwaad mee. Ze stak me weer in die nieuwe kleren, en ik kon niks anders

niet meer als zweten en zweten, en me helemaal benauwd voelen. Nou, toen begon het ouwe liedje weer. De weduwe belde voor het avondeten, en je moest op tijd wezen. Als je aan tafel kwam, kon je niet gelijk gaan eten, maar moest je wachten tot de weduwe d'r hoofd naar beneden deed en wat mopperde boven de kost, terwijl dat d'r eigenlijk niks mis mee was. Dat wil zeggen, niks behalve dat alles apart klaar was gemaakt. In een ton met van alles en nog wat is dat anders; de boel raakt door mekaar en de smaak verhuist zo'n beetje in het rond, en alles gaat beter.

Na het eten haalde ze d'r boek voor de dag en vertelde me over Mozes en de Biezers; en ik stond te springen om alles over 'm te weten te komen; maar na een poosje liet ze los dat Mozes al behoorlijk lang dood was; dus toen interesseerde hij me niks niet meer; want ik heb niks niet op met dooie mensen.

Al gauw wou ik roken, en ik vroeg de weduwe of het mocht. Maar het mocht niet. Ze zei dat het een slechte gewoonte was en niet netjes, en ik moest proberen om het niet meer te doen. Dat heb je met sommige mensen. Ze geven ergens op af terwijl dat ze d'r niks van weten. Zat ze zich daar druk te maken over Mozes, die geeneens familie van d'r was, en waar niemand wat aan had, omdat ie dood was, snap je, maar had een macht op mij aan te merken omdat ik wat deed waar wel wat goeds in zat. En zij nam trouwens snuif; maar dat mocht natuurlijk wel, omdat ze het zelf deed.

D'r zuster, juf Watson, een hele magere ouwe vrijster met een uilenbril op, was pas bij d'r komen wonen en ging me nou lastigvallen met een ABC-boek. Ze pakte me zowat een uur flink aan en toen moest ze van de weduwe inbinden. Veel langer had ik d'r niet tegen gekund. Toen was het een uur doodsaai, en ik kreeg de kriebels. Juf Watson zei steeds: 'Niet je voeten daarop leggen, Huckleberry'; en: 'Niet zo ineengezakt, Huckleberry – ga rechtop zitten'; en al gauw daarna zei ze: 'Niet zo gapen en uitrekken, Huckleberry – probeer je toch eens te gedragen.'

Toen vertelde ze me alles over het onzalige oord, en ik zei dat ik wou dat ik daar was. Toen werd ze kwaad, maar ik bedoelde d'r niks niet slechts mee. Ik wou alleen maar ergens heen; ik wou alleen maar wat anders, het gaf niet wat. Ze zei dat het zondig was wat ik had gezegd, zei dat *zij* het nog voor geen goud zou zeggen; *zij* ging zo leven dat ze naar het zalige oord ging. Nou, ik snapte niet wat je d'r aan had om daarheen te gaan waar zij heen ging, dus besloot ik het ook maar niet te proberen. Maar dat zei ik niet, want dat gaf enkel last en leverde niks niet op.

Nou zag ze d'r kans schoon, en begon me alles over het zalige oord te vertellen. Ze zei: je hoefde d'r de hele dag enkel maar wat rond te lopen met een harp en zingen, voor altijd en eeuwig. Dat leek me dus niks. Maar dat zei ik niet. Ik vroeg d'r of Tom Sawyer daar volgens haar heen ging, en ze zei: in de verste verte niet. Daar was ik blij om, want ik wou dat hij en ik bij mekaar bleven.

En juf Watson die bleef maar op me vitten, en het werd vermoeiend en eenzaam. Na een poosje haalden ze de nikkers binnen en gingen bidden, en toen ging iedereen naar bed. Ik liep de trap op naar m'n kamer met een stompje kaars en zette dat op tafel. Toen ging ik in een stoel bij het raam zitten en probeerde aan wat leuks te denken, maar dat hielp niks niet. Ik voelde me zo eenzaam dat ik haast wou dat ik dood was. De sterren schenen en de bladeren in het bos ritselden vreselijk droevig; en ik hoorde een uil, heel in de verte, oehoe-en over iemand die dood was, en een dagslaper en een hond huilen over iemand die doodging; en de wind probeerde wat naar me te fluisteren en ik kon het niet verstaan, en daar kreeg ik de kouwe rillingen van. Toen hoorde ik ver weg in het bos het soort geluid dat een spook maakt als ie iets wil vertellen wat ie op z'n lever heeft en zich niet verstaanbaar kan maken, en dus niet rustig in z'n graf kan liggen en zo elke nacht in het rond moet lopen treuren. Ik werd zo somber en bang dat ik wou dat d'r iemand bij me was. Al gauw kwam d'r een spin m'n

schouder op gekropen, en ik tikte 'm d'r af en hij verbrandde in de kaars; en voor ik me kon verroeren, was ie helemaal in mekaar geschrompeld. Niemand hoefde me te vertellen dat het een verschrikkelijk slecht voorteken was en me ongeluk ging brengen, dus was ik bang en bibberde zowat de kleren van m'n lijf. Ik stond op en draaide drie keer op de plaats rond en sloeg elke keer een kruis over m'n borst; en toen bond ik met een draadje een plukje haar van me op om heksen af te weren. Maar ik had d'r niks geen fidusie in. Dat doe je als je een hoefijzer bent verloren wat je hebt gevonden, in plaats dat je het boven de deur hebt gespijkerd, maar ik had nog nooit eentje horen zeggen dat je zo ongeluk af kon weren als je een spin dood had gemaakt.

Ik ging weer zitten, met de bibbers over m'n hele lijf, en pakte m'n pijp om wat te paffen; want het hele huis was nou doodstil, en dus kwam de weduwe d'r niet achter. Nou, na een hele poos hoorde ik ver weg in het dorp de klok dong – dong – dong gaan – twaalf slagen – en alles weer stil – zo stil als wat. Al gauw hoorde ik een takje breken, beneden in het donker tussen de bomen – d'r bewoog wat. Ik bleef stil zitten en luisterde. Gelijk kon ik daar beneden heel zachtjes een '*mi-jauw! mi-jauw!*' horen. Dat was mooi! Zeg ik: '*Mi-jauw! Mi-jauw!*' zo zacht ik kon, en toen deed ik het licht uit en klauterde het raam uit de schuur op. Toen liet ik me op de grond glijden en kroop de bosjes in, en ja hoor, daar stond Tom Sawyer op me te wachten.